

585
etum denotant; vel causas indicant; vel denique
ipsum Incubum cognatis ab affectibus discriminant.

XI. *Ipsum affectum*, ex ipsis ægris dignoscere haud
est difficile. Siquidem plerumque se in somno ab
hoste, Sagâ, spectro aut dæmone pectori & corpori in-
cumbente cum vocis & motus interceptione opprimi
conqueruntur.

XII. *Si est Incubus essentialis*, paroxysmum ut pluri-
mum præcedunt ac sequuntur tinnitus & sonitus au-
rium, vertigo, dolor capitis, & alia malè dispositi cere-
bri symptomata. E contrario verò si per sympa-
thiam contingat, partis principaliter læsæ pathemata
sefe manifestabunt.

XIII. *Causam* seu humorem; è quo vapor ele-
vatur, peccantem monstrabunt nobis phantasmata.
Eo enim, ut plurimum, secundum Avicennam, sunt
tincta colore quo humor peccans. Si igitur fuerint
rubra, Incubus est à sanguine; si alba, à pituitâ, si nigra
& tristia, à Melancholiâ. Si verò malum fiat à tur-
gescentia seminis, insomnia venerea plerunque con-
currunt.

XIV. *A Vertigine* differt Incubus, quia in hoc
non ut in illa visus læditur & omnia in gyrum, ob inor-
dinatum animalium spirituum motum verti putantur,
sed potius denegatio fluxus spirituum animalium in
Incubo lædit. Volunt præterea vertiginem à tenu-
iori: Incubum à crassiori fieri halitu. Præterea *Ca-
rus* fit à materiâ humorosâ: Incubus à vaprosâ. *Ca-
roche* itidem fit quidem à vapore Melancholico conge-
lante, ob cerebri intemperiem frigidam, secundum
vulgatam opinionem: Incubus non tam pertinacem

B

agno